



## OLVASÓINKHOZ.

Negyedízben lépünk e könyvecskével Magyarország nyomdászai elé; ugyanegy célból, ugyanazon törekvéssel: elősegíteni szaktársaink művelődését.

Volt-e eredménye, bár kisebb mértékben is, eddigi fáradságunknak? Feleljenek e kérdésre, a kik az általános tespedésben, — melyben, elég sajnós, szakmánk munkásai is jóformán leledzenek — kivételt képezve, vállalatunk eddigi évfolyamait, mint komolyabb törekvést, figyelemmel kísérték.

Hogy e megfigyelésből származó bírálat ránk nézve inkább kedvező lehet, bizonyítja az érdeklődés, melyvel vállalatunk iránt úgy a fővárosi, mint a vidéki nyomdászok viseltetnek, s bizonyítja ebből kifolyólag, előfizetőink folytonos szaporodása.

Működésünknek rúgóját nem képezi se anyagi haszon, se a dicsőség keresése, legalább oly értelemben nem, mint azt a legtöbbször értelmezik. Dolgozótársak és szerkesztő, ismereteiket s fáradságukat áldozatul hozzák a közjó oltárára; s ha marad a nyomdai és egyéb nélkülözhetetlen költségek után valami tiszta haszon, az szükségben levő szaktársaink javára vagy közművelődési célok előmozdítására szolgál.

A mennyire ily kis terjedelmű vállalatnál lehetséges, iparkodtunk a jelen évfolyamban is oly tartalmat összeállítani, hogy az a különböző igényeket kielégítse. Köszönetet kell itt mondanom az egyes beküldőknek, szíves közreműködésükért; fáradságukért az lesz a legnagyobb méltánylat, ha oktatósaikat és jó tanácsaikat a szaktársak minél hívebben követik. Szól ez kivált az «Egészségi Káté» szabályaira, melyek közülünk valóban sokakra ráférnek, s a melyek nagy részben könnyen is követhetők.

Szükségesnek találok itten néhány szóval mellékletünkről megemlékezni. Kiegészítésül a «Társas Kör múlt évi pályázata» című cikkhez szolgáljon, hogy az első díjjal kitüntetett pályamű készítője SCHWEIGER NÁNDOR úr, a Franklin-Nyomda accidenz-szedője, a másodiké SPITZ ADOLF úr, a Brózsá-Nyomdának szintén accidenz-szedője. Azt hiszszük, hogy úgy a melléklet mint általában az egész «Évkönyv» kiállítása a szakmánk fejlődése iránt érdeklődő, komolyabb gondolkozású nyomdász-olvasókra oly kellemes hatással leend, mint a mily kellemes ránk nézve az a tudat, hogy olvasóinknak ily sikerült typographiai alkotással szolgálhatunk. Fogadják e helyütt az előállító nyomda intézői is, szíves készségükért forró köszönetünket.

S most, a midőn e könyvecske negyedik évfolyamát hazánk nyomdászainak átnyújtánám, kérem őket, tartsák meg becsületes törekvésű, közhasznót célzó vállalatunk iránt továbbra is rokonszenvük és pártfogásuk eddigi mértékét.

*Ács Mihály.*